

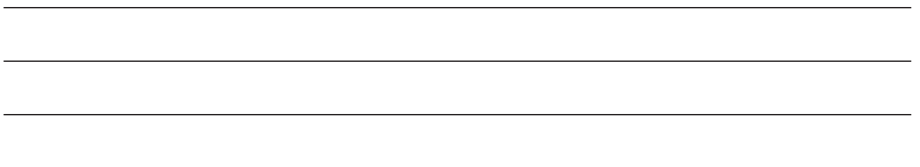
പാഠം 2

നേതൃത്വത്തിന്റെ പ്രതിസന്ധി

ശബ്ദത്ത് സായാഹ്നം

ഈ ആഴ്ചയിലെ പഠനത്തിനായി വായിക്കുക: യെശയ്യാവ് 6:1-4; 6:5-7; 6:8; 6:9-13.

മനഃപാഠവാക്യം: “ഉസ്സീയാരാജാവ് മരിച്ച ആണ്ടിൽ കർത്താവ് ഉയർന്നും പൊങ്ങിയുമുള്ള സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ വിളുമ്പുകൾ മന്ദിരത്തെ നിറച്ചിരുന്നു” (യെശയ്യാവ് 6:1).

ഒരു നല്ല ഭരണത്തിന്റെ ചേരുവകളെക്കുറിച്ച് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ കൺഫ്യൂഷ്യസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: “മതിയായ ആഹാരം, മതിയായ ആയുധങ്ങൾ, സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ആത്മവിശ്വാസം.” “എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇവയിലൊന്ന് ഒഴിവാക്കേണ്ടിവന്നാൽ ഏത് ത്യജിക്കും?” ശിഷ്യൻ ചോദിച്ചു. കൺഫ്യൂഷ്യസ് പറഞ്ഞു, “ആയുധങ്ങൾ.”

ശിഷ്യൻ വീണ്ടും നിർബന്ധത്തോടെ ചോദിച്ചു: “ശേഷിക്കുന്ന രണ്ടിൽ നിന്നും ഒന്ന് ഉപേക്ഷിക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ ഏത് വിട്ടുകളയും?”

കൺഫ്യൂഷ്യസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: “ആഹാരം. കാരണം പണ്ടുമുതലേ, വിശപ്പ് ഏവരുടെയും പ്രശ്നമാണ്, എന്നാൽ ഭരണാധികാരികളിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത ജനം നഷ്ടപ്പെടുപോകും” - മൈക്കിൾ പി. ഗ്രീൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് (1500 Illustrations for Biblical preaching) (Grand Rapids, MI: Baker Books, 1989, p. 215).

നിശ്ചയമായും ജനങ്ങൾക്ക് ശക്തമായ, ആശ്രയിക്കത്തക്ക നേതൃത്വം ആവശ്യമാണ്. ഒരു സൈനികൻ ഒരു രണ്ടാം ഘട്ട ദൗത്യത്തിനായി കരാർ ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്തിനാണ് അവൻ രണ്ടാം വട്ടവും ചേരുന്നതെന്നു ചോദിച്ചു. “ഞാൻ സാധാരണ ജീവിതം ശ്രമിച്ചു നോക്കി” അവൻ പറഞ്ഞു, “പക്ഷേ അവിടെ ആർക്കും ചുമതലയില്ല.”

ഈ ആഴ്ചയിലെ പാഠം പഠിച്ച് ജനുവരി 9 ശബ്ദത്തിനുവേണ്ടി നമുക്ക് ഒരുങ്ങാം...

രാജാവ് മരിച്ചു. രാജാവ് നീണാൾ വാഴട്ടെ!

യേശുത്വം 6:1. ഉസ്സീയാ രാജാവിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു. 2 ദിനവൃത്താന്തം 26 വായിച്ച് ഉസ്സീയാ രാജാവിന്റെ മരണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എന്തെന്നു കാണുക?

രാജാവിന്റെ മരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകൾ നൽകപ്പെടാം.

1. ഉസ്സീയാവിന്റെ വാഴ്ച ദീർഘമായതും സമ്പന്നവും ആയിരുന്നെങ്കിലും “അവൻ ബലവാനായപ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയം അവന്റെ നാശത്തിനായിട്ടു നിശ്ചിച്ഛു” (2 ദിനവൃത്താന്തം 26:16). അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ധൂപം കാട്ടാനും ശ്രമിച്ചു. അഹരോന്യ പുരോഹിത പിൻഗാമിയല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് പുരോഹിതന്മാർ അവനെ തടഞ്ഞപ്പോൾ കോപം ജ്വലിച്ചു (2 ദിനവൃത്താന്തം 26:18). ദൈവം ഉടൻ തന്നെ തിരുത്തൽ നിരസിച്ച അവനെ കുഷ്ഠംകൊണ്ട് പ്രഹരിച്ചു. “അവൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽനിന്ന് ഭ്രഷ്ടനായിരുന്നതിനാൽ ഒരു പ്രത്യേകശാലയിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായി താമസിച്ചു” (2 ദിനവൃത്താന്തം 26:21). അശുദ്ധനായ മാനുഷിക രാജാവ് മരിച്ച അതേ വർഷം നിർമ്മലനും, അമർത്യനും, സ്വർഗ്ഗീയനുമായ ഒരു രാജാവിന്റെ ദർശനം തന്റെ ആലയത്തിൽ യേശുത്വം കണ്ടു എന്നത് എത്ര വിരോധഭാസമാണ്!

2. ഉസ്സീയാവും യേശുത്വവും തമ്മിൽ പ്രകടമായ ഒരു വൈരുദ്ധ്യമുണ്ട്. ഉസ്സീയാവ് വിശുദ്ധിയെ എത്തിപ്പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് ധിക്കാരപൂർവ്വമാണ്. ആയതിനാൽ വിശുദ്ധിയിൽനിന്ന് വേർപെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മറുഭാഗത്ത്, യേശുത്വാവാകട്ടെ, ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധി അവനിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുവാൻ അനുവദിച്ചു. അവൻ താഴ്മയോടെ അവന്റെ ബലഹീനത അംഗീകരിക്കുകയും ധർമ്മികശുദ്ധിക്കായി കാംക്ഷിക്കുകയും അതവന് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു (യേശുത്വം 6:5-7). യേശുവിന്റെ ഉപമയിലെ ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെ, അവൻ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി. “തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ എല്ലാം ഉയർത്തപ്പെടും” (ലൂക്കോസ് 18:14).

3. അവന്റെ ജനങ്ങളുടെ ധർമ്മിക അവസ്ഥയും ഉസ്സീയാവിന്റെ കുഷ്ഠരോഗ ബാധിതമായ ശരീരവും തമ്മിൽ പ്രകടമായ ഒരു സാമ്യമുണ്ട്. “അടിതൊട്ടു മുടി വരെ ഒരു സുഖവും ഇല്ല മുറിവും ചതവും പഴുത്ത വ്രണവും മാത്രമേ ഉള്ളൂ” (യേശുത്വം 1:6).

4. ഉസ്സീയാവിന്റെ മരണം (740 ബി.സി.) ദൈവജനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലെ ഒരു പ്രധാന പ്രതിസന്ധിയെ കുറിക്കുന്നു. സ്വതന്ത്ര ഭരണാധികാരിയായ ഏതൊരാളിന്റെയും മരണം ഭരണമാറ്റത്തിൽ അവന്റെയോ അവളുടെയോ രാജ്യത്തെ ക്ഷതമേല്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ യെഹൂദയാകട്ടെ പ്രത്യേകമായ അപകടത്തിലായിരുന്നു. കാരണം തിഗ്ളത്ത് പിലേസർ III 745 ബി.സി. യിൽ അസ്സീര്യ സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ടനായിരുന്നു. ഉടൻ തന്നെ യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവന്റെ രാഷ്ട്രം സമീപ പൗരസ്ത്യ രാജ്യങ്ങളുടെ എല്ലാം സ്വതന്ത്ര നിലപാടിന് ഭീഷണിയായി. ഈ പ്രതിസന്ധി ഘട്ടത്തിലും താനാണ് നിയന്ത്രണത്തിൽ എന്ന് പ്രവാചകനെ കാണിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം യേശുത്വാവിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.

ശ്രദ്ധയോടെ 2 ദിനവൃത്താന്തം 26:16 വായിക്കുക.

“ശുദ്ധ, ശുദ്ധ, ശുദ്ധ”

(യെശയ്യാവ് 6:1-4): യെശയ്യാവ് 6 ന്റെ ആദ്യ നാലു വാക്യങ്ങളിൽ എന്താണെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക. വലിയ രാഷ്ട്രീയ കലാപത്തിനിടയിലാണ് രാജാവ് മരിക്കുന്നത്. യെശയ്യാവിന് ആരാണ് നിയന്ത്രണത്തിലുള്ളത് എന്ന് ഉറപ്പില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഭയമായിരുന്നു.

പിന്നീട് ദർശനത്തിൽ എടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ജലിക്കുന്ന മഹിമ അവൻ ഇമവെട്ടാതെ നോക്കിനിന്നു, തിളങ്ങുന്ന സെറാഫിമുകളുടെ ഗാനാലാപവും (“കത്തുന്നവർ”) “ശുദ്ധ, ശുദ്ധ, ശുദ്ധ” എന്ന് ആർപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദവും തത്ഫലമായുണ്ടായ അവന്റെ കാൽക്കീഴിലെ പ്രകമ്പനവും അവൻ കേട്ടു. അത് ദൈവാലയത്തെ നിറച്ചപ്പോൾ ആ പുകച്ചുരുകൾക്കിടയിലൂടെ അവൻ ഉറ്റുനോക്കി അത് പ്രവാചകനെ സ്തബ്ധനാക്കി. ആരാണ് നിയന്ത്രണത്തിലുള്ളതെന്ന് യെശയ്യാവിന് ഇപ്പോൾ ബോധ്യമായി..

ഈ ദർശനത്തിൽ ദൈവം എവിടെയാണ്? (യെശയ്യാവ് 6:1) മറ്റ് ഇടങ്ങളിൽനിന്ന് വിരുദ്ധമായി എന്തുകൊണ്ടാണ് ദൈവം ഇവിടെ യെശയ്യാവിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്? (പുറപ്പാട് 25:8; പുറപ്പാട് 40:34-38 കാണുക).

യെഹെസ്കേൽ 1; ദാനിയേൽ 7:9,10; വെളിപ്പാട് 4,5 എന്നിവിടങ്ങളിൽ അവരുടെ ദർശനങ്ങൾ അവർക്കു ലഭിച്ചപ്പോൾ യെഹെസ്കേൽ, ദാനിയേൽ, യോഹന്നാൻ എന്നിവർ നാടുകടത്തപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. യെശയ്യാവിനെപ്പോലെ തന്നെ, ദൈവമാണ് ഇപ്പോഴും നിയന്ത്രണത്തിൽ എന്നുള്ള പ്രത്യേകമായ ആശ്വാസവും പ്രോത്സാഹനവും അവർക്ക് ആവശ്യമായിരുന്നു. യെഹെസ്കേലും, ദാനിയേലും വിഗ്രഹാരാധകരുടെ രാഷ്ട്രത്തിൽ ബന്ധികളായിരുന്നു. യോഹന്നാനാകട്ടെ ഏകാന്തമായ ഒരു ദീപിലേക്ക് നാടുകടത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രതിസന്ധി ഘട്ടത്തിൽപോലും അവർക്ക് വിശ്വസ്തരായി നിലകൊള്ളുന്നതിന് ഈ ദർശനങ്ങൾ സഹായിച്ചു.

“ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വവും മഹിമയും യെശയ്യാവ് ദർശിച്ചപ്പോൾ, വിശുദ്ധിയെയും നൈർമല്യത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയാൽ അവൻ പൂർണ്ണമായി കീഴ്പെട്ടു. സ്രഷ്ടാവിന്റെ അതുല്യമായ പൂർണ്ണതയും അവരുടെ അവസ്ഥയും തമ്മിൽ എത്ര പ്രകടമായ വൈരുദ്ധ്യം!” എലൻ ജി. വൈറ്റ് Prophets and Kings p. 307.

യെശയ്യാവിന്റെ ദർശനത്തിൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ അത്യുൽകൃഷ്ടമായ വിശുദ്ധി, അവന്റെ ദൂതിന്റെ ഒരു അടിസ്ഥാനഭാവമാണ്. ദൈവം വിശുദ്ധനാണ്, അവന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് അവൻ വിശുദ്ധി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അവർ അനുസരണത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും ജീവിച്ച് പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞ് അവരുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നു തിരിയണം.

പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളിൽ ദൈവം നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെയും നിലനിർത്തിയ വിധങ്ങൾ എണ്ണിയെണ്ണി പറയുക. മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവെക്കാവുന്ന ഈ അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ എന്തു പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്?

പുതിയ വ്യക്തിത്വം (യെശയ്യാവ് 6:5-7)

സമാഗമന കൂടാരത്തിൽ, പാപപരിഹാര ദിവസത്തിൽ അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്ത് ദൈവസന്നിധിയിൽ മഹാപുരോഹിതനു മാത്രമേ സമീപിക്കാനാകൂ. അതും ഒരു സംരക്ഷണ യുഗ്മ മറയ്ക്കുള്ളിൽ, അല്ലെങ്കിൽ അവൻ മരിക്കും (ലേവ്യ. 16:2,12,13). യുപം കത്തിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും മഹാപുരോഹിതനായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, യെശയ്യാവ് ദൈവത്തെ കണ്ടു! ആലയം പുകയാൽ നിറഞ്ഞു (യെശയ്യാവ് 6:4). പാപപരിഹാര ദിവസത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട മേഘത്തെ അത് ഓർപ്പിച്ചു (ലേവ്യ. 16:2). അവൻ ഭയചകിതനായി (പുറപ്പാട് 33:20 ഉം ന്യായാധിപന്മാർ 6:22,23 ഉം താരതമ്യം ചെയ്യുക). അവന്റെയും ജനത്തിന്റെയും പാപം അംഗീകരിച്ചു കൊണ്ട് യെശയ്യാവ് നിലവിളിച്ചു (യെശയ്യാവ് 6:5). ഇത് പാപപരിഹാരദിവസത്തിൽ മഹാപുരോഹിതന്റെ ഏറ്റുപറച്ചിലിനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു (ലേവ്യ. 16:21).

“ദൈവാലയത്തിന്റെ അകത്തളത്തിൽ ദിവ്യസാന്നിധ്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണ വെളിച്ചത്തിൽ നിന്നപ്പോൾ, അവന്റെ സ്വന്തം അപൂർണ്ണതയിലും അപര്യാപ്തതയിലും ആയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ വിളിക്കപ്പെട്ട ദൂതും നേടിയെടുക്കാൻ അവന് ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല എന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.” എലൻ ജി. വെറ്റ്, *Prophets and Kings* p. 308.

എന്തുകൊണ്ടാണ് യെശയ്യാവിന്റെ അധരങ്ങളെ ശുദ്ധമാക്കാൻ സാരാഫ് ഒരു ജലിക്കുന്ന തീക്കനൽ ഉപയോഗിച്ചത്? (യെശയ്യാവ് 6:6,7).

പ്രവാചകന്റെ അധരങ്ങൾ സ്പർശിച്ചതിലൂടെ അവന്റെ കുറ്റവും പാപവും മാറ്റപ്പെട്ടു എന്ന് സാരാഫ് വിശദീകരിച്ചു (യെശ. 6:7). ധാർമ്മിക ശുദ്ധീകരണം ലഭിച്ചതിനാൽ, യെശയ്യാവിന് ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിനായി ശുദ്ധമായ സ്തുതി അർപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

അഗ്നി അശുദ്ധിയെ കത്തിച്ചുകളയുന്നു (സംഖ്യ 31:23; ലേവ്യ. 6:12 കാണുക).

അങ്ങനെ, സാരാഫ് യെശയ്യാവിനെ വിശുദ്ധിയുള്ളതും ശുദ്ധവുമാക്കിത്തീർത്തു. ദൈവാലയത്തിലോ സമാഗമനകൂടാരത്തിലോ യാഗപീഠത്തിൽനിന്ന് കനൽ എടുക്കുന്നത് യുപം കത്തിക്കാനാണ്. മഹാപുരോഹിതൻ ഒരു കലശം നിറയെ കനലുകൾ എടുക്കുന്നു (ലേവ്യ. 16:12,13). എന്നാൽ യെശയ്യാവ് 6 ൽ യുപത്തിനു പകരം യെശയ്യാവിന്റെ അധരങ്ങളിലേക്കാണ് കനലുകൾ വെക്കുന്നത്. വിശുദ്ധ അഗ്നി യുപം കത്തിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ ഭവനത്തെ വിശുദ്ധ സുഗന്ധത്താൽ നിറയ്ക്കുന്നതുപോലെ ഒരു വിശുദ്ധ ദൂതിനെ പരത്തുവാൻ പ്രവാചകനെ ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു. അടുത്ത വാക്യങ്ങളിൽ ദൈവം യെശയ്യാവിനെ അവന്റെ ജനങ്ങളിലേക്ക് അയച്ചു.

യെശയ്യാവിന്റെ പ്രതികരണം പ്രാർത്ഥനയോടെ വായിക്കുക (യെശയ്യാവ് 6:5). അടിസ്ഥാന പ്രശ്നത്തിന്റെ ഒരു ഭാവം നാം ഇതിൽ എങ്ങനെ കാണുന്നു, അതായത് “ശുദ്ധ, ശുദ്ധ, ശുദ്ധനായ” ഒരു ദൈവത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രപഞ്ചത്തിൽ വസിക്കുന്ന പാപികളായ ഒരു ജനത്തെ? (യെശയ്യാവ് 6:3). ഈ പ്രശ്നത്തിന് സാധ്യമായ ഏക ഉത്തരം എന്തുകൊണ്ടാണ് ക്രൂശേറിയ ക്രിസ്തു ആയത്? ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ ക്രൂശിങ്കൽ എന്തു സംഭവിച്ചു?

രാജകീയ ദൗത്യം (യെശയ്യാവ് 6:8)

“അനന്തരം ഞാൻ ആരെ അയയ്ക്കേണ്ടു? ആർ നമുക്കുവേണ്ടി പോകും? എന്നു ചോദിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടിട്ട്, അടിയൻ ഇതാ അടിയനെ അയയ്ക്കേണമേ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു” (യെശയ്യാവ് 6:8).

ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതോടെ, യെശയ്യാവ് വിളിയോട് പ്രതികരിച്ചു. പുതിയ നിയമ പ്രകാരം, യെശയ്യാവ് ഒരു അപ്പോസ്തലനെന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടേനെ. അതായത് “അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ.”

യെശയ്യാവിന്റെ പുസ്തകം മറ്റ് പ്രവാചക പുസ്തകങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നതുപോലെ, പ്രവാചകൻ തന്റെ പ്രവാചക വിളിയെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചുകൊണ്ടല്ല തുടങ്ങുന്നത് (യിരെമ്യാവ് 1:4-10 ഉം യെഹെസ്കേൽ 1-3 താരതമ്യം ചെയ്യുക). ആറാം അദ്ധ്യായത്തിലെ സംഭവങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തന്നെ അവൻ ഒരു പ്രവാചകനായി വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നിരിക്കാം. ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചതിനു ശേഷവും ഒരു ദിവ്യമായ കൂടിക്കാഴ്ച ഒരു പ്രവാചകനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാമെന്ന് വേദപുസ്തകം നിശ്ചയമായും കാണിക്കുന്നു. (മോശെ. പുറപ്പാട് 34; ഏലിയാവ് 1 രാജാക്കന്മാർ 19). മറ്റ് ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, ദൈവം മനുഷ്യരോട് പ്രവാചകന്മാർ ആയിത്തീരുവാൻ പറയുന്നതിനു പകരം യെശയ്യാവ് 6 ൽ പ്രവാചകൻ സ്വമേധയാ ഒരു പ്രത്യേക ദൗത്യത്തിനായി സമ്മതിക്കുകയാണ്. 1-5 വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങൾ യെശയ്യാവിനെ ആദ്യം വിളിച്ചപ്പോഴുണ്ടായ സമയത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതായി തോന്നുന്നു.

ദൈവം യെശയ്യാവിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. വേദപുസ്തകത്തിൽ മറ്റൊരാളുടെ കിലും ദൈവത്തിന്റെ ആലയം പ്രോത്സാഹനത്തിനുള്ള ഒരിടമാണെന്നതിന് തെളിവുണ്ടോ? സങ്കീർത്തനം 73 വായിക്കുക (സങ്കീ. 73:17 കാണുക) എബ്രായർ 4:14-16; 10:19-23; വെളിപ്പാട് 5) ഈ വാക്യങ്ങൾ നമ്മോട് എന്തു പറയുന്നു?

ദൈവത്തിന്റെ ആലയം ഭയങ്കരമായ ശക്തികൊണ്ട് ത്രസിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, പിന്നെയോ നമ്മെപ്പോലെയുള്ള ബലഹീനവും കുറ്റമുള്ളതുമായ ജനങ്ങൾക്ക് അഭയം നൽകുന്ന ഒരിടവുമാണ്. നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതനായ ക്രിസ്തുവിലൂടെ നമ്മെ രക്ഷിക്കാൻ ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് എന്ന് അറിയുന്നതിലൂടെ നമുക്ക് വീണ്ടും ഉറപ്പാക്കാം. അപ്പോൾ അറുക്കപ്പെട്ട ഒരു യാഗകുഞ്ഞാടായി ക്രിസ്തു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടതും യോഹന്നാൻ കണ്ടു (വെളിപ്പാട് 5:6). ഇത് അത്ര നല്ല ഒരു കാഴ്ച ആയിരുന്നില്ല. വിവരണം വ്യക്തമാക്കുന്നത് ക്രിസ്തു മരിച്ചവരിൽനിന്നും ഉയിർത്ത് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തുവെങ്കിലും അവൻ തുടർച്ചയായി ക്രൂശിന്റെ അനുഭവം വഹിച്ചുവെന്നാണ്. അവന്റെ യാഗപീഠത്തിൽ സകല ജനങ്ങളെയും അവനിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നതിനായി അവൻ ഇപ്പോഴും ഉയർത്തപ്പെടുന്നുവെന്നാണ്.

“അതുകൊണ്ട് കരുണ ലഭിക്കാനും തത്സമയത്തു സഹായത്തിനുള്ള കൃപ പ്രാപിക്കാനുമായി” നാം ധൈര്യത്തോടെ കൃപാസനത്തിന് അടുത്തു ചെല്ലുക എന്ന് എബ്രായർ 4:16 നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ആവശ്യസമയത്ത് നിങ്ങൾ കൃപയും കരുണയും എങ്ങനെ കണ്ടെത്തി എന്ന് ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കും?

യേശുവിനെ അറിയുന്ന ആഹ്വാനം (യെശ. 6:9-13)

ദൈവം യേശുവിനെ വീണ്ടും നിയോഗിച്ചപ്പോൾ, അവന്റെ ജനങ്ങൾക്ക് നൽകുവാനായി ഒരു വിചിത്രമായ സന്ദേശം എന്തുകൊണ്ട് നൽകി? (യെശയ്യാവ് 6:9,10).

യേശുയ്യാവ് തെറ്റായി കേട്ടുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ആ ദൂതൻ അപ്രധാനമായിരുന്നുവെന്ന് നാം കരുതാതിരിക്കേണ്ടതിനോ, അവൻ എന്തുകൊണ്ട് ഉപമകളിലൂടെ പഠിപ്പിച്ചു എന്ന് വിശദീകരിക്കുന്നതിന് യേശു ഈ പാഠഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചു (മത്തായി 13:13-15). ആരും നശിക്കണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല (2 പത്രോസ് 3:9). യെഹൂദ്യയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് യേശുവിനെയും ലോകത്തിന് യേശുവിനെയും അയച്ചത് നശിപ്പിക്കുവാനല്ല നിത്യമായി രക്ഷിക്കുവാനാണ്. എന്നാൽ ചിലർ ക്രിയാത്മകമായി പ്രതികരിക്കുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ പ്രതിരോധത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നു. അവർക്കു മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ കൂടുതൽ അവസരങ്ങൾ ദൈവം നൽകുന്നു. എങ്കിലും അവർ ഹൃദയം കഠിനപ്പെടുത്തുന്നു. ആ അർത്ഥത്തിൽ, ദൈവം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുപ്പമാക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നു. നമ്മോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മാറ്റമില്ലാത്ത സ്നേഹത്തോടുള്ള നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ പ്രതികരണമാണ് സുപ്രധാനമായ ഘടകം.

മോശെ, യേശുയ്യാവ്, യിരെമ്യാവ്, യെഹൂദ്യകൾ അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുപോലും ആയിരുന്ന സുവിശേഷകന്മാരുടെ പങ്ക്, ജനം ദൂതൻ നിരാകരിച്ചാലും ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുക എന്നതാണ്. ദൈവം യെഹൂദ്യകളിനോട് പറഞ്ഞു: “കേട്ടാലും കേൾക്കാത്താലും (അവർ മത്സരഗൃഹമല്ലോ) തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പ്രവാചകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അവർ അറിയേണം” (യെഹൂദ്യകൾ 2:5). ദൈവത്തിന്റെയും അവന്റെ ദാസന്മാരുടെയും പങ്കെന്ന് പറയുന്നത് ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു ന്യായമായ അവസരം നൽകുക എന്നതാണ്, അങ്ങനെയൊക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് ആവശ്യമായ താക്കീത് ലഭ്യമായിരിക്കും (യെഹൂദ്യകൾ 3:16-21 താരതമ്യം ചെയ്യുക), അവർ നാടു കടത്തലും നാശവും തിരഞ്ഞെടുത്താൽ പോലും (യെശയ്യാവ് 6:11-13).

ഈ ആശയങ്ങൾ മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ട്, ഫറവോന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കുന്നതിൽ ദൈവത്തിനുള്ള പങ്കിനെ നാം എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം?

പുറപ്പാട് 4:21 ൽ ദൈവം പറയുന്നു: “ഞാൻ അവന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കും” ഫറവോന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കും എന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞ 9 പ്രാവശ്യത്തിൽ ഒന്നാമത്തേതാണ് ഇത്. എന്നാൽ ഫറവോൻ സ്വന്തം ഹൃദയം കഠിനമാക്കിയ 9 സന്ദർഭങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു (ഉദാഹരണത്തിന് പുറപ്പാട് 8:15; 32; കാണുക).

വ്യക്തമായും ഫറവോന് തിരഞ്ഞെടുപ്പവകാശമുണ്ടായിരുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ അവൻ സ്വന്തം ഹൃദയം കഠിനമാക്കാൻ കഴിയില്ലായിരുന്നു. ദൈവം ഫറവോന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കി എന്നു പറയുന്നത് ദൈവം അവനു നൽകിയ അടയാളങ്ങൾ തൃജീകാനുള്ള അവന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ആണ്. ആ അടയാളങ്ങളോട് ഫറവോൻ തുറന്ന മനസ്സുള്ളവനായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവയാൽ അവന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാകുകയല്ല മൃദുവാകുമായിരുന്നു.

നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം പരിശുദ്ധാത്മാവിനോട് കഠിനപ്പെട്ടതായി തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ? എന്തുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചതെന്ന് ചിന്തിക്കുക. ആ ചിന്താഗതി ഭയാനകമായി നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ അതിനെ എങ്ങനെ കാണുന്നു? രക്ഷപ്പെടാനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്താണ്? (1 കൊരിന്ത്യർ 10:13 കാണുക).

കൂടുതൽ പഠനം:

കുറ്റകരമായ ശീലങ്ങൾ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമിടയിൽ സർവ്വസാധാരണമായതുകൊണ്ട്, ദൈവത്തോട് വിശ്വസ്തരായി അവശേഷിച്ച ചുരുക്കം പേർ മിക്കപ്പോഴും ഹൃദയം തകർന്ന് നിരാശയ്ക്കും വിഷാദത്തിനും അടിമപ്പെട്ടവരാകാൻ നിർബന്ധിതരായി. യിസ്രായേലിനു വേണ്ടിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ പരാജയപ്പെടാൻ പോകയാണെന്നും ആ മറുതലിക്കുന്ന രാഷ്ട്രം സോദോമിന്റെയും ഗൊമോറയുടെയും വിധി നേരിടാൻ പോകയാണെന്നും തോന്നി.

“അപ്രകാരമുള്ള അവസ്ഥകളുടെ മുമ്പിൽ ഉസ്സീയാവിന്റെ വാഴ്ചയുടെ അവസാന വർഷത്തിൽ, തിരുത്തലിന്റെയും താക്കീതിന്റേതുമായ ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ യെഹൂദയോട് പറയുവാൻ യെശയ്യാവിനെ വിളിച്ചപ്പോൾ, ആ ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽനിന്നും അവൻ പിന്മാറി എന്ന് ആശ്ചര്യകരമല്ല. കടുത്ത എതിർപ്പിനെ നേരിടേണ്ടി വരുമെന്ന് അവനു നന്നായറിയാമായിരുന്നു. സാഹചര്യത്തെ നേരിടുവാനുള്ള അവന്റെ സ്വന്തം കഴിവുകേടിനെക്കുറിച്ച് അവൻ തിരിച്ചറിവുകയും അവൻ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ അവിശ്വാസത്തെയും ശാഠ്യത്തെയും കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോൾ, അവന്റെ ദൗത്യം പ്രത്യാശയറ്റതായി തോന്നി, നിരാശയിൽ അവൻ തന്റെ ദൗത്യം ത്യജിച്ച് യെഹൂദയെ അതിന്റെ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ വിട്ടുകളയണമോ? നിനെ വേയിലെ ദേവന്മാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തെ ധിക്കരിച്ച് ഭൂമിയെ വാഴ്ത്തണമോ? Ellen G. White, Prophets and Kings, pp. 306,307.

ചർച്ചയ്ക്കുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ:

1. “നിങ്ങളുടെ ദൈവമാണ് നിയന്ത്രണത്തിൽ എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ കാണിക്കാൻ കഴിയും?” എന്ന് ഒരു നിരീശ്വരവാദിയോ ഒരു അവിശ്വാസിയോ നിങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്ത് ഉത്തരം നൽകും?
2. ദൈവമാണ് നിയന്ത്രണത്തിലേകിൽ, എന്തുകൊണ്ടാണ് നിഷ്കളങ്കരായ മനുഷ്യർ യാതൊരു അനുഭവിക്കുന്നത്? വർത്തമാന ജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്ത ജനത്തിനു മാത്രമേ നല്ല കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കാവൂ എന്നും മറുതലിക്കുന്നവർക്കാണ് ചീത്ത കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതെന്നും യെശയ്യാവ് 1:19 ഉം അർത്ഥമാക്കുന്നുവോ? (ഇയ്യോബ് 1:2; സങ്കീ. 33; സങ്കീർ. 73 എന്നിവയുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുക) ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് സംഭവിക്കുന്ന തിന്മയുമായി നമുക്ക് നിരപ്പാക്കാവുമോ? നാം അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ?
3. എന്തുകൊണ്ടാണ് യെശയ്യാവ് 6 ൽ പാപപരിഹാര ദിവസവുമായി വളരെയധികം ബന്ധങ്ങളുള്ളത്? ഈ വാർഷിക ന്യായവിധി ദിവസത്തിൽ ദൈവം തന്നോട് കൂറുള്ളവരിൽനിന്ന് പാപം മോചിപ്പിച്ച് അവരെ ശുദ്ധിയാക്കി എന്ന വസ്തുതയും (ലേവ്യ. 16:30). അവിശ്വസ്തരായവരെ ഒഴിവാക്കി എന്നതും കണക്കിലെടുക്കുക (ലേവ്യ. 23:29,30).

സംഗ്രഹം: സുരക്ഷിതത്വമില്ലായ്മയുടെ ഒരു കാലത്ത്, മാനുഷിക നേതൃത്വത്തിന്റെ ബലഹീനത വേദനാജനകമായി പ്രകടമായിരുന്നപ്പോൾ, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പരമാധികാര നേതാവിന്റെ മഹത്വകരമായ ഒരു ദർശനം യെശയ്യാവിനു നൽകപ്പെട്ടു. അപര്യാപ്തതയാൽ ഭയന്നും എന്നാൽ കരുണയാൽ ശക്തീകരിക്കപ്പെട്ടും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടും ഒരു ശത്രുമനോഭാവമുള്ള ലോകത്തിലേക്ക് ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനാപതിയായി മുമ്പോട്ട് പോകുവാൻ യെശയ്യാവ് തയ്യാറായിരുന്നു.